

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4867/2018
25.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле малолетне АА из ..., коју заступа законски заступник мајка ББ, а коју заступа Драган Бојанић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа Александар Михајловић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиле малолетне АА, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 243/18 од 24.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 243/18 од 24.05.2018. године у другом ставу изреке тако што се одбија као неоснована жалба туженог ВВ из ... и потврђује пресуда Основног суда у Параћину П2 271/17 од 20.02.2018. године у првом ставу изреке, док се у преосталом делу резимија одбија.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени ВВ из ... да тужилци малолетној АА из ... накнади трошкове ревизијског поступка у износу до 24.000,00 динара, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П2 271/17 од 20.02.2018. године делимично је усвојен тужбени захтев малолетне тужиле и обавезан је тужени да на име свог доприноса у издржавању малолетне тужиле месечно плаћа 16.000,00 динара, почев од 16.06.2017. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови, најкасније до петог у месецу за текући месец на руке законског заступника, с тим што је заостале доспеле рате издржавања дужан платити одједном, са законском затезном каматом на сваку доспелу, а неисплаћену рату издржавања, од доспелости до исплате. Другим ставом изреке одбијен је тужбени захтев тужиле малолетне АА којим је тражила да се обавезе тужени да доприноси њеном издржавању преко досуђеног износа са износом од још 4.000,00 динара месечно, почев од 16.06.2017. године као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови сваког првог до петог у месецу за текући месец, на руке законског заступника, с тим што је заостале рате дужан платити одједном. Трећим ставом изреке одбијен је тужбени захтев којим је малолетна тужилца тражила да се обавезе тужени да

на име свог доприноса за њено издржавање плаћа месечно по 20.000,00 динара за период од 01.06.2017. године до 16.06.2017. године. Четвртим ставом изреке констатовано је да са овом пресудом мења износ доприноса за издржавање малолетне тужиље од стране туженог одређен пресудом Основног суда у Параћину П2 29/11 од 24.02.2011. године. Петим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 43.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 243/18 од 24.05.2018. године одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Параћину П2 271/17 од 20.02.2018. године у другом, трећем и четвртм ставу изреке. Другим ставом изреке преиначена је првостепена пресуда у првом ставу изреке тако да гласи: Делимично се усваја тужбени захтев и обавезује тужени да доприноси издржавању малолетне тужиље са месечним износом од 13.000,00 динара почев од 16.06.2017. године, као дана поднесења тужбе, па убудуће док за то постоје законом прописани услови, најкасније до петог у месецу за текући месец на руке законског заступника, с тим што је доспеле а неисплаћене износе издржавања дужан исплатити одједном, са законском затезом каматом на сваку доспелу а неисплаћену рату издржавања, од доспелости до исплате. Преко досуђеног износа за износ од још по 3.000,00 динара месечно почев од подношења тужбе 16.06.2017. године тужбени захтев је одбијен као неоснован. Трећим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 43.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Тужиља је тражила трошкове поступка и определила их је по врсти и висини.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...55/14) и утврдио да је ревизија делимично основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју другостепени суд пази по службеној дужности, а ревизијом се на друге повреде поступка не указује.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку који је претходио доношењу правноснажне пресуде, правноснажном пресудом Основног суда у Параћину П2 29/11 од 24.02.2011. године разведен је брак родитеља малолетне тужиље и одређено је да ће родитељи родитељско право вршити заједнички, с тим што је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетне тужиље са месечним износом од 10.000,00 динара. Пресудом истог суда П2 571/12 измењен је начин вршења родитељског права тако што је одлучено да ће убудуће мајка вршити родитељско право самостално и уређен је начин одржавања личних односа малолетног детета са оцем. Малолетна тужиља је рођена ...2002. године. У то време мајка није била запослена и није остваривала приходе. Дете је са мајком живело у изнајмљеном стану. Отац је радио у Привредном друштву „ГГ“ ДОО чији је власник. У време доношења ове одлуке није био ожењен и није имао других законских обавеза издржавања изузев тужиље.

Малолетна тужила и даље живи са мајком у заједничком домаћинству и изнајмљеном стану за који закупнина месечно износи 160 евра, а трошкови струје и комуналних услуга 16.500,00 динара. Мајка је засновала радни однос у угоститељској радњи где остварује месечну зараду између 24.000,00 и 25.000,00 динара. Тужен је у међувремену засновао нову брачну заједницу, отац је још двоје деце, очекује и треће дете. Супруга туженог је запослена и остварује месечну зараду од око 100.000,00 динара. Тужени је власник стана 88м² и још једног стана површине 48м² који је раније издавао у закуп за закупнину од 100 евра, али га, према сопственим наводима више не издаје. Власник је викендице – колибе на месту званом „ДД“ и моторних возила марке „BMW“ као и „Smart“. Тужени и даље ради у привредном друштву „ГГ“ чији је власник и остварује месечну зараду у износу од 24.000,00 до 25.000,00 динара.

У време подношења тужбе малолетна тужила је била стара 15 година и била је ученица првог разреда ... школе.

Вештачењем од стране вештака економско финансијске струке утврђено је да је у време доношења раније пресуде о издржавању малолетне тужиле она тада била стара 9 година и похађала је основну школу. Као ученица другог разреда основне школе имала је потребе у износу од 17.810,07 динара, што је обухватало потребе похађања школе, одеће, обуће, исхране и хигијене. Трошкови издржавања малолетне тужиле према налазу и мишљењу вештака сада месечно износе 19.806,65 динара и то за похађање школе 5.416,65 динара, за исхрану 11.260,00 динара, одржавање хигијене 1.230,00 динара, одеће и обуће 1.600,00 динара, а за прибор за школу 300,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је примном чл. 154. став 1., 160. до 162. и 164. Породичног закона – П делимично усвојио тужбени захтев и обавезао туженог да почев од подношења тужбе 16.06.2017. године па убудуће доприноси издржавању малолетне тужиле са месечним износом од 16.000,00 динара док је у преосталом износу до тражених 20.000,00 динара месечно тужбени захтев одбио као неоснован.

Другостепени суд је чињенично стање на којем је заснована првостепена пресуда прихватио као потпуно и правилно утврђено, закључивши, међутим, да је материјално право погрешно примењено, јер је досуђени износ издржавања превисоко одређен. Другостепени суд је закључио да је првостепени суд пропустио да цени чињеницу да су се могућности туженог у међувремену измениле јер поред обавезе издржавања малолетне тужиле, има законску обавезу издржавања још двоје малолетне деце, а ускоро ће имати обавезу издржавања још једног малолетног детета. Имовинске прилике у односу на раније донету пресуду на страни туженог нису се промениле па је другостепени суд мишљења да тужени може доприносити издржавању малолетне тужиле са месечним износом од 13.000,00 динара, без штете по сопствено издржавање и издржавање још двоје деце које је по закону дужан да издржава.

Врховни касациони суд, полазећи од критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 165. ПЗ је закључио да је другостепени суд на потпуно и правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право када је смањив висину обавезе издржавања малолетне тужиле. Стоји чињеница да су се на страни туженог промениле прилике утолико што тужени сада, поред тужиле има законску

обавезу издржавања још двоје малолетне деце, а очекује га и рођење трећег детата. Међутим, његове имовинске прилике (власник је два стана, један површине 88м², други површине 48м², викендице, два возила и привредног друштва у којем је запослен) као и могућности да стиче зараду омогућавају му да доприноси издржавању малолетне тужиље са месечним износом од 16.000,00 динара, који је досудио и првостепени суд, којим ће истовремено обезбедити исти ниво животног стандарда какав ужива он као дужник издржавања и остала његова деца које је по закону дужан да издржава.

Досуђеним износом издржавања не угрожава се егизстенција туженог дужника издржавања и осталих лица које је по закону дужан да издржава, а истовремено се обезбеђују задовољење основних животних потреба на истом нивоу животног стандарда какав ужива и сам дужник издржавања повериоцу издржавања.

Остала средства потребна за издржавање малолетне тужиље обезбедиће мајка, која је то и до сада чинила, а којој се у висину издржавања урачунавају и свакодневна ангажовања и старање о малолетној тужилји.

Већи износ од досуђеног угрозио би егзистенцију дужника издржавања па је у том делу ревизија одбијена.

На основу изложеног Врховни касациони суд је применом чл. 416. став 1. ЗПП донео одлуку као у првом ставу изреке пресуде.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом чл. 165. став 2. у вези чл. 153. и 154. ЗПП према постигнутом успеху тужиље у ревизијском поступку. Досуђени трошкови односе се на име састава ревизије, а њихова висина обрачуната је применом Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката.

У оквиру одлуке о целокупним трошковима поступка на основу члана 165. став 2. у вези са чланом 153. ЗПП тужилји нису досуђени трошкови састава жалбе јер она није успела у жалбеном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић